

CHÚA ĐÃ KÉO CON RA KHỎI VỰC THẨM ÂM TY

... Năm 2009 tại nước Ý xuất hiện một bài hát kể chuyện chàng Luca: **"Từ Arcigay đến hôn nhân với Teresa"**. Ngoài những phản ứng ồn ào náo động - người khen kẻ chê - vẫn giữ lại một câu chuyện đáng được mọi người lưu tâm và kính trọng. Xin nhường lời cho chính đương sự, anh **Luca di Tolve**.

Ngay từ thơ bé tôi đã chứng kiến cảnh cha mẹ cãi vã nhau đưa đến việc phân ly khi tôi mới lên 6 tuổi. Từ đó tôi sống một mình với mẹ. Mẹ là điểm tham chiếu duy nhất trong tuổi thơ và là người gây ảnh hưởng rất lớn trên cá tính của tôi. Vì thế, thay vì trở thành đấng nam nhi cương nghị thì tôi lại hành xử với các nhạ cảm hoàn toàn nữ tính.

Nơi trường học cũng không khá hơn, bởi lẽ các giáo viên đều là phụ nữ. Các yếu tố vừa nói góp phần tạo nên nơi tôi một nhân cách không giống ai! Tôi thường cau có khó chịu, cảm thấy thừa thãi và khép kín vào chính mình, không muốn giao tiếp với ai. Tệ hơn nữa: nó ngăn cản tôi học hành, không thoải mái và không thể sống bình thường như bao thiếu niên cùng tuổi. Nếu phải phác họa một bức chân dung thì tôi sẽ vẽ hình một thiếu niên mảnh khảnh đứng mơ màng nơi khung cửa sổ nhìn các bạn nô đùa mà thầm mơ ước sao cho mình trở thành một người giống như các bạn!

Mẹ tôi nhận ra có cái gì đó không ổn nơi đứa con trai. Mẹ tìm kiếm sự trợ giúp nơi các chuyên viên tâm lý. Sau cùng người ta nói với mẹ: *"Thưa bà, con trai bà không có vấn đề gì hết. Nó chỉ là một người đồng tính. Tốt hơn cả là bà nên chấp nhận sự kiện và bằng lòng sống chung với một người đồng tính luyến ái"*.

Các bác sĩ cũng đồng thanh tuyên bố như thế. Cộng thêm với các tuyên truyền nhảm nhí của giới truyền thông và các phim ảnh xấu đã làm cho vấn đề trầm trọng thêm. Tất cả đều nói: *"Bạn là người đồng tính!"* Và tôi, tôi cũng xác tín như thế!

Tôi thực sự bước vào thế giới đồng tính khi làm quen với một bạn trai lớn tuổi hơn tôi. Anh đưa tôi đến những nơi chốn đồng tính. Đúng thật là các *"ghetti"* đồng tính! Đây là một cách thức tìm trốn chạy thực tại để đi vào một thế giới ảo, nơi tôi có thể vui chơi thỏa thích và làm quên đi cái buồn chán cứ lẻo đẻo bám sát tôi! Tôi lao mình vào thế giới đồng tính đến độ bước tới ban lãnh đạo của Arcigay. Vào thập niên **1990** tôi thắng giải *"Mister gay"* là một trong các cuộc tranh tài quan trọng của giới đồng tính. Hình ảnh tôi được bày bán khắp nơi. Tôi sống tại thành phố Milano nhưng hiện diện trong *"Jet-set"*. Tiền vào như nước. Cứ thế tôi ung dung sống mà không hề đặt vấn nạn nào. Đối với thế giới đồng tính chúng tôi thì tất cả đều bình thường. Vả lại không thấy ai lên tiếng phản đối. Chỉ bây giờ mới nghe có người phản đối. Lúc đó thì không. Riêng tôi, tôi không hề đọc sách báo và không thể biết được những gì Hội Thánh Công Giáo dạy về vấn đề này.

Trong nền văn hóa đồng tính, chúng tôi tạo ra một thứ tôn giáo *"tự-bào-chế"* nghĩa là tự để cho mình hoàn toàn bị hư mất! Tôi buông thả chính mình. Mặc dầu thế, vẫn còn lại nơi tôi một chút liên hệ nào đó với THIÊN CHÚA. Tôi đánh mất Ơn Thánh và tự tiến đến chỗ mù lòa. Tôi đắm mình trong tầm tối. Hơn thế nữa, *"Luxiphe là tên cướp đoạt ánh sáng"* mà!

Trong cái hỗn độn của lối sống vô luân ấy, tôi chứng kiến không biết bao nhiêu cái chết vì bệnh liệt kháng của các bạn đồng tính. Những thanh niên trẻ đẹp ở lứa tuổi 20. Vào những năm của thập niên 1990 ấy, tôi xin xác nhận rằng tôi đã tận mắt trông thấy những người bạn đồng tính lần lượt ra đi, những bạn đẹp trai, tươi trẻ và đong đầy sức sống. Các báo chí không nói đến, nhưng thống kê của giới y tế thật kinh hoàng, đáng báo động!

Khi đứng trước quan tài của người bạn đồng tính thân thương nhất, tôi bỗng ý thức rõ ràng thế nào là cái chết và tự nhủ:

- Một sự kiện như thế này không thể nào được THIÊN CHÚA chúc phúc!

Vĩnh viễn ra đi sau một thời gian đau đớn khủng khiếp, bị cô lập hoàn toàn!

Thế là từ từ tôi bắt đầu uống rượu nhiều hơn, lệ thuộc nhiều hơn vào chất cà phê. Sau cùng bản án tử hình được công bố:

- Luca à, không may là bạn bị bệnh liệt kháng và bạn chỉ còn vài tháng để sống!

Tôi rơi vào hố thẳm tuyệt vọng và có một lúc tôi quyết định chấm dứt cuộc đời cho xong. Tôi không ăn uống cũng không ra khỏi nhà .. Chính lúc ấy đã diễn ra một sự kiện tuyệt vời. Hôm ấy ở nhà một mình tôi bỗng ngược mắt nhìn lên cái đồng hồ ghi ánh sáng trên tường. Bên trên chiếc đồng hồ có treo **Tràng Chuối Mân Côi** bằng plastic bám đầy bụi. Đây là quà tặng tôi nhận được cùng với Cảnh Thiên Tuế Phục Sinh. Tôi giờ tay lấy Tràng Chuối và bắt đầu lần hạt. Vết thương của tôi đã đâm thủng Trái Tim Chúa. Vừa cầu nguyện tôi vừa cảm nhận **Đức Mẹ MARIA đưa tôi đến với Đức Chúa GIÊSU**. Tôi như nghe tiếng nói: *"Con có thể làm được điều này, con có thể đứng thẳng lên!"* Cùng lúc chan hòa niềm an bình mà tôi chưa bao giờ hưởng nếm trước đó. Nếu cho đến khi ấy tôi cảm thấy bị phạt ý, bị kết án và bị đàn áp từ mọi phía và bởi mọi người thì giờ đây **chính Đức Mẹ MARIA đích thân săn sóc tôi**. Tôi tìm được sức mạnh ra khỏi nhà và được thúc đẩy bởi ước muốn trở lại nhà thờ.

Tôi bước vào ngôi thánh đường với cổ họng nghẹn cứng vì xúc động. Tôi muốn lãnh bí tích Giải Tội và đó là điều tôi đã làm. Vào cuối cuộc xưng tội vị Linh Mục nhìn thẳng vào mắt tôi và nói:

- Luca à, con phải sống đúng với tư cách là Kitô-hữu!

Ngay lúc ấy tôi như người thoát ra khỏi cảnh mù lòa. Tôi nhớ lại giáo huấn Phúc Âm mà tôi nhận được ngày còn thơ bé. Tôi bỗng thấy mình đã phạm tội không biết bao nhiêu thời giờ. Tôi đã chà đạp lẽ luật của THIÊN CHÚA là CHA hằng yêu thương tôi vô bờ .. Tôi liền phó thác trong vòng tay THIÊN CHÚA và Người đã tuôn đổ muôn phúc lành xuống tôi. Tôi bắt đầu tham dự Thánh Lễ và thay đổi lối sống. Đúng là một hồng ân lớn lao, bởi vì tự sức mình, tôi không thể nào chỗi dậy từ vực thẳm.

Vị nữ bác sĩ từng chăm sóc tôi chỉ cho tôi biết một bác sĩ có liên hệ với giáo sư **Joseph Nicolosi** - một tâm lý gia người Mỹ - từ hơn 30 năm qua chuyên giúp đỡ những người muốn thoát ra khỏi nạn đồng tính luyến ái.

Mặc dầu mệt mỏi và kinh hoàng, tôi vẫn bắt đầu hành trình chữa lành. Cùng với *"trị liệu tâm lý"* có thêm **"Đức KITÔ trị liệu"**, nghĩa là:

- Tham dự Thánh Lễ mỗi ngày và thường xuyên Cầu Thánh Thể.

Tôi bắt đầu giao tiếp với người khác, điều mà trước đó tôi không bao giờ làm. (*Đồng tính luyến ái thật ra là một vấn đề giao tế*). Thế là chỉ vòn vẹn sau vài năm tôi đã bỏ hẳn các kích động đồng tính đeo đuổi tôi từ 20 năm qua và làm hoen ố linh hồn tôi. Thật là một ơn giải thoát trọng đại, coi như rất khó xảy ra!

Sau cùng, **tôi van xin Đức Mẹ MARIA** cho tôi thêm một ơn khác nữa. Đó là ơn si-tình một thanh nữ và cùng nàng xây dựng mái ấm gia đình. Và Đức Mẹ đã nhận lời tôi cầu xin. Tôi quen biết Teresa và hiện nay nàng là hiền thê tôi.

Với chứng từ này tôi ước muốn nói với các bạn đồng tính rằng chúng ta có thể thoát ra khỏi nạn đồng tính. Đây là ước muốn mãnh liệt như một **ơn gọi**. Chính vì thế mà *cùng với hiền thê Teresa chúng tôi thành lập Hội "GRUPPO LOT" có mục đích tháp tùng các bạn trẻ muốn thoát khỏi nạn đồng tính luyến ái*.

... "Lạy Chúa, xin lắng tai và đáp lời con, vì thân con nghèo hèn túng quẫn. Xin Chúa bảo toàn sinh mạng con, bởi vì con trung hiếu. Xin cứu độ tôi tớ Ngài đây hằng tin tưởng nơi Ngài. Chính Ngài là THIÊN CHÚA của con, xin rủ lòng thương con, lạy Chúa: con kêu con gọi Chúa suốt ngày. Lạy Chúa, xin làm cho con được vui thỏa, vì con nâng tâm hồn lên tới Chúa. Lạy Chúa, Ngài nhân hậu khoan hồng, giàu tình thương với mọi kẻ kêu xin; lạy Chúa, xin lắng nghe lời con cầu khẩn, tiếng con van nài, xin để ý lưu tâm. Lâm cảnh ngặt nghèo, con kêu lên Chúa, vì Chúa vẫn đáp lời .. Lạy Chúa là THIÊN CHÚA con thờ, con hết lòng cảm tạ. Thánh danh ngài, con mãi mãi tôn vinh, vì tình Chúa thương con như trời như biển, Ngài đã kéo con ra khỏi vực thẳm âm ty" (*Thánh Vịnh 86(85) 1-7/12-13*).

(*"MARIA di Fatima", Mensile dei Servi del Cuore Immacolato di Maria, Anno XIV, n.4, Aprile 2012, trang 18-19*) _____ Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt